

4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013⁽²⁾ και του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 1290/2005⁽³⁾ καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, διότι η Επιτροπή, με την κατ' αποκοπή διόρθωση ύψους 10 % δεν αξιολόγησε προσηκόντως το είδος και την σε κάθε περίπτωση περιορισμένη έκταση ενδεχόμενης παραβάσεως σε σχέση με τα κριτήρια επιλογής και δεν συνεκτίμησε το γεγονός ότι η Ένωση ούτε υπέστη πράγματι οικονομική ζημία ούτε διέτρεξε ποτέ πραγματικό κίνδυνο να υποστεί ζημία.

- ⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 277, σ. 1).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347, σ. 549).
- ⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2016 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-32/16)

(2016/C 098/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και J. Vlácil)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/2098 της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), στο μέτρο που αποκλείει δαπάνες συνολικού ύψους 584 299,25 ευρώ που πραγματοποιήθηκαν από την Τσεχική Δημοκρατία,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής.
 - Η Επιτροπή αποφάσισε να αποκλείσει τις δαπάνες από τη χρηματοδότηση της ΕΕ παρότι δεν είχε παραβιαστεί το δικαίωμα της ΕΕ ούτε το εθνικό δικαίωμα. Κακώς θεώρησε ότι για την εφαρμογή χαμηλότερου ανώτατου ορίου ηλικίας για την ενίσχυση πρόωρης συνταξιοδότησεως ήταν αναγκαία η μεταβολή του προγράμματος αγροτικής αναπτύξεως υπό την έννοια του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης.
2. Η προσφεύγουσα προβάλλει επικουρικώς, για την περίπτωση που απορριφθεί ο πρώτος λόγος, έναν δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 1306/2013.

- Ακόμη και αν η εφαρμογή χαμηλότερου ανώτατου ορίου ηλικίας για την ενίσχυση πρόωρης συνταξιοδότησεως χωρίς μεταβολή του προγράμματος αγροτικής αναπτύξεως αποτελούσε παραβίαση του κανονισμού 1698/2005 (πράγμα που δεν ισχύει) ήταν πλημμελής η εκτίμηση που έκανε η Επιτροπή για τη σημασία της παραβιάσεως αυτής και την οικονομική ζημία σε βάρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η σημασία τυχόν παραβιάσεως ήταν ελάχιστη και δεν υπήρξε οικονομική ζημία σε βάρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Φεβρουαρίου 2016 — Sigma Orionis κατά REA

(Υπόθεση T-47/16)

(2016/C 098/74)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Sigma Orionis SA (Valbonne, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (EOE)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

Να κρίνει και να αποφασίσει:

- ότι ο EOE δεν τήρησε τις συμβατικές υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση επιχορηγήσεως H2020, αναστέλλοντας την καταβολή του συνόλου των οφειλόμενων πληρωμών στην προσφεύγουσα-ενάγουσα βάσει παρανόμως καταρτισθείσας εκθέσεως έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF),
- επικουρικώς, να διατάξει τον διορισμό πραγματογνώμονα με σκοπό να προσδιορισθούν τα αναμφισβήτητα οφειλόμενα ποσά στην προσφεύγουσα-ενάγουσα, βάσει της επίμαχης συμβάσεως επιχορηγήσεως.

Κατά συνέπεια, να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο:

- να καταβάλει τα οφειλόμενα ποσά βάσει της συμβάσεως επιχορηγήσεως H2020, ύψους 425 406,25 ευρώ, προσαυξημένα, σύμφωνα με το άρθρο 21.11.1, με τόκους υπερημερίας, από την ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να καταβληθούν τα ποσά αυτά, με το επιτόκιο που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένο κατά 3,5 μονάδες,
- να καταβάλλει αποζημίωση στην προσφεύγουσα-ενάγουσα προς αποκατάσταση της επιπρόσθετης ζημίας που υφίσταται, υπολογιζομένης σε 1 500 000 ευρώ σε αυτό το στάδιο, υπό την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης,
- στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι ο Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (EOE) δεν δύναται να βασίζεται σε έκθεση έρευνας η οποία καταρτίσθηκε βάσει αποδεικτικών στοιχείων που συνελέγησαν παράνομα για να αιτιολογήσει την απόφασή της να αναστείλει την καταβολή του συνόλου των οφειλόμενων ποσών στην προσφεύγουσα-ενάγουσα. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που ο EOE βασίστηκε σε παράνομα συλλεγείσες αποδείξεις, τόσο η αναστολή των πληρωμών όσο και η καταγγελία των συμβάσεων επιχορηγήσεως είναι παράνομες.